

Krotoszyński Ośrodek Powiatowy

przedpłata kwartalna w admin. 12 mk.,
ocztą 12 mk., Egzemplarz pojed. 1 mk.

Redakcja: Starostwo Krotoszyn.
Drukarnia i Ekspedycja: Drukarnia
Kosmala, Krotoszyn, Koźmińska 16.

Ogłoszenia kosztują za wiersz pet. 2 mk.
Przy powtarzaniu ogłoszeń daje się rabat.

Dział urzędowy.

Rozporządzenie

w przedmiocie przymusowego wykupu bydła
rzeźnego.

Na podstawie art. 6 ustawy z 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu byłej dzielnicy pruskiej (Dziennik Praw nr. 64) rozporządzam, co następuje:

Art. 1. Jeżeli wskutek niedostatecznej podaży bydła rzeźnego zagrożoną będzie prowadząca ludności cywilnej do tego stopnia, że na osobę w poszczególnych powiatach przypadnie mniej niż 250 gr. mięsa tygodniowo, lub też zagrożoną będzie prowadząca wojska, lub jeżeli podaż bydła rzeźnego nie będzie wystarczającą celem spełnienia zobowiązań państwa, może władza administracyjna II. instancji*) na wniosek jednostronnej władzy zarządzić przymusowy wykup bydła rzeźnego (t. j. rogatego, cieląt, nierogacizny włącznie prosiąt oraz owiec i koz).
Znosi się art. 7. rozporządzenia dodatkowego z dnia 13. lipca 1920 r. w przedmiocie gospodarki mięsnej (Dziennik Urzędowy nr. 38).

Art. 2. Zarządzenie przymusowego wykupu bydła rzeźnego w myśl art. 1. określać winno ilość i rodzaj bydła przeznaczanego na wykup przymusowy, czas i okres, w którym wykupu należy dokonać w danym powiecie, oraz władzę odbiorczą.

Art. 3. Do wykonania przymusowego wykupu bydła rzeźnego powołane są władze administracyjne I. instancji (starosta wzgl. prezydent miasta.)

Art. 4. Przed przystąpieniem do przymusowego wykupu winna władza administracyjna I. instancji wezwać właściciela wgl. gminę do dobrowolnego oddania bydła po cenach maksymalnych, określając ilość, rodzaj bydła i termin odstawy, z zagrożeniem, że w razie niewykonania odstawy w oznaczonym terminie nastąpi przymusowy wykup przewidzianym w art. 15. potrąceniem z odszkodowania.

Z chwilą otrzymania powyższego wezwania nie wolno właścicielowi bydła poddawać zmian w stanie bydła bez zezwolenia władzy administracyjnej I. instancji. Wskaz ten trwa do chwili dobrowolnej czy przymusowej odstawy, lub do chwili ogłoszenia powyższego wezwania.

Art. 5. Władza administracyjna I. instancji winna celem współdziałania przy wykonaniu przymusowego wykupu bydła

*) w Województwie Pomorskiem Wojewoda; w Województwie Poznańskim aż do zorganizowania Wydziału Aprobacyjnego przy Województwie kompetentny jest Departament Aprobacji Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej.

powołać powiatową komisję mięsną i w miarę swego uznania gminne komisje mięsne.

Art. 6. W skład Powiatowej Komisji mięsnej wchodzi:

- 1) starosta wzgl. prezydent miasta lub jego zastępca jako przewodniczący,
- 2) jeden przedstawiciel większej własności rolnej,
- 3) jeden przedstawiciel mniejszej własności rolnej,
- 4) jeden rzeźnik albo handlarz koni,
- 5) jeden przedstawiciel spożywców.

Art. 7. W skład Gminnej Komisji mięsnej wchodzi dwóch członków gminy oraz jako przewodniczący w Województwie Poznańskim komisarz obwodowy, w Województwie Pomorskiem wójt danego obwodu w powiecie.

Art. 8. Do kompetencji Powiatowej Komisji mięsnej należy:

- 1) nakładanie na poszczególnych właścicieli lub na poszczególne gminy powiatu obowiązku odstawy z określeniem ilości i jakości bydła rzeźnego,
- 2) wyznaczanie odszkodowania za odstawione bydło.

Art. 9. Gminna Komisja mięsna nakłada w ramach polecenia Powiatowej Komisji mięsnej w obrębie gminy na poszczególnych właścicieli obowiązek odstawy bydła i przedstawia Komisji Powiatowej swą opinię co do wysokości odszkodowania za odstawione bydło.

Art. 10. Przymusowego wykupu dokonuje się z pomocą policji państwowej lub siły zbrojnej obecności członka Powiatowej Komisji mięsnej lub delegowanej przez nią osoby, która spisuje protokół oraz wystawia właścicielowi poświadczenie. Protokół oraz poświadczenie winny zawierać oznaczenie:

- 1) miejscowości i dnia wykupu,
- 2) właściciela bydła,
- 3) ilości, jakości, o ile możności wagi bydła z dołączeniem spisu wykupionych sztuk.

Art. 11. Od orzeczenia Gminnej Komisji mięsnej przysługuje dotkniętemu prawu natychmiastowego odwołania się do Powiatowej Komisji mięsnej.

Art. 12. Orzeczenie Powiatowej Komisji mięsnej co do wykonania odstawy bydła jest ostateczne.

Co do wysokości odszkodowania wyznaczonego przez Powiatową Komisję mięsną przysługuje dotkniętemu w przeciągu tygodnia od otrzymania zawiadomienia rekurs do władzy administracyjnej II. instancji, która rozstrzyga ostatecznie.

Art. 13. Przymusowemu wykupu nie podlegają:

- a) cielęta rodzaju żeńskiego,
- b) jałowice do 3 lat włącznie,

e) krowy i jałowice cielne,

d) krowy dojne,

e) cielęta i młodociane bydło rogatego płci męskiej wagi od 60—275 kg.,

f) prosięta wzgl. nierogacizna do 80 kg.,

g) maciory prośne,

h) zdolne do rozplodu owce-maciorki oraz jagnięta i kozłeta obu płci aż do 6 miesięcy,

i) woły robocze używane i zdolne do pracy,

k) tryki, buhaje i knury do chowu.

Niezależnie od przepisu ustępu 1-go podlegają wymienione kategorie bydła wykupowi przymusowemu, o ile uległy nieszczęśliwemu wypadkowi, lub jeśli zwierzęta wymienione pod cyframi a, b, c, f, h, oraz k, według piśmiennego świadectwa weterynarza nie nadają się do chowu.

Art. 14. Ograniczenia prywatno-prawne są bez skutku na wykup przymusowy. Roszczenia z tytułu takich ograniczeń przechodzą na płatną właścicielowi kwotę za wykupione bydło.

Art. 15. Z odszkodowania, wyznaczonego przez Komisję, potrąca się na pokrycie kosztów, związanych z wykupem bydła, 10% na rzecz powiatu, w którym dokonano przymusowego wykupu.

Art. 16. Kwotę za bydło, wykupione przymusowo, wypłaca władza administracyjna I. instancji, w której obrębie nastąpił przymusowy wykup. Władza odbiorcza przekazuje należytość za wykupiony dla niej towar do tejże władzy.

Art. 17. Wszelkie czyny lub zaniedbania właściciela, członków rodziny lub jego służby przeciwne przepisom niniejszego rozporządzenia lub zarządzeniem organów powołanych do przymusowego wykupu podlegają karze więzienia do 3 miesięcy i grzywnie do 100 000 marek lub jednej z tych kar, a nadto pociągnąć mogą za sobą utratę przewidzianego odszkodowania za wykupione bydło.

Art. 18. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poznań, dnia 20. sierpnia 1920.

Minister byłej Dzielnicy Pruskiej

(—) W. Kucharski

Do wiadomości i opublikowania.

Starosta.

Rozporządzenie.

Z powodu wstępującej drożyzny podwyższam na mocy § 14,2 ustawy z dnia 28. 6. 1902 (zbiór praw str. 229) dotyczącej wykonania ustawy o bydle rzeźnym i badaniu mięsa taryfę opłat z dnia 9. 7. 1917 I D b. 190/17 (Amtsblatt 513 z dnia 12. 7. 17), podwyższam rozporządzeniem mojem I D b 1422/z dn. 15. 11.

19, odwołanie o dalsze 150 % z dniem 1. października 1920.

Taryfy opłat w rzeźniach publicznych nie podlegają niniejszemu rozporządzeniu.

Poznań, dnia 14. października 1920

Wojewoda Poznański.
podp. Dr. Celichewski.

I. D. 2967/20

Za zgodność Starosta.

Wskutek niekorzystnych dowozów węgla i koksu z kopalni zdarza się często, że Wydział VI-Aprowizacyjny nie jest w możności dostarczyć zamówionych ilości węgla i koksu odpowiednim powiatom.

Sprawę niezalatwionych przekazów należy w tym przypadku w ten sposób zrozumieć, że jeżeli danemu powiatowi przyznano na jeden okres miesiąca 200 ton węgla, a tenże powiat odebrał tylko 100 ton, to znaczy, że 100 ton węgla odpowiedniemu powiatowi przepadają. Niezalatwione przekazy, przeznaczają na następny miesiąc i takowy zaliczają się w ramach przyznanego kontyngentu. Przy tem systemie niezalatwienia i przenoszenia przekazów na miesiąc następny zwraca się szczególnie uwagę na to, aby wszystkie Powiatowe i Miejskie Urzędy Węglowe przy obliczaniu się z Wydziałem VI-Aprowizacji uwzględniały tylko **dostarczoną** a nie przyznaną ilość węgla i koksu. Przy obliczaniu węgla ściśle na opał po cenach tańszych zachodzą bowiem wypadki, że odnośnie Powiatowe i Miejskie Urzędy Węglowe, wydzielając przyznaną im ilość węgla tańszego, narażają się na znaczne straty, ponieważ Wydział VI-Aprowizacyjny uwzględnia przy wystawieniu rachunków tylko **dostarczone** ilości węgla ściśle na opał po cenie tańszej.

Wojewoda w z. Rzepecki.

W związku z rozkazem M. S. Wojsk z dnia 25. IV. 1920 r. Szł. oddz. I. L. 1967/Mob. i w porozumieniu z Min. Rolnictwa i Dóbr Państwowych oddawać będą D. O. Geny rolnikom konie wojskowe i to:

a) wybrakowane

b) do czasowego użytku

i proszę rolników mego powiatu o jaknaj-rychlejsze podanie ile koni każdej kategorii będą potrzebowali.

Ponieważ ilość jest ograniczona pospiesz jest konieczny.

Konie do czasowego użytku oddawane zostaną rolnikom do dnia 1. czerwca 1921 na następujących warunkach:

a) Konia wojskowego otrzymanego do czasowego użytku należy kosztem własnym troskliwie utrzymywać starając się w możliwie najkrótszym czasie doprowadzić go do stanu zdolności do służby wojskowej, oraz odstawić go na żądanie władzy wojskowej nie roszcząc żadnych pretensji wynikających z tytułu utrzymania i żywienia koni.

b) Koń może być używany do wszystkich robót, które by nie zagrażały zdolności jego do służby wojskowej.

c) Koń musi być trzymany w tej miejscowości, do której został wydany.

d) Nie wolno konia wypożyczać lub odnajmować innym osobom. Na wypadek zbycia gospodarstwa względnie inwentarza żywego, należy bezwzględnie oddać konie do dyspozycji starostwa celem zwrócenia go wojskowi.

e) Koń winien być w miarę możności podkuty.

Strzyżenie konia, obcinanie mu krótko grzywę i ogona jest wzbronione.

f) Stanowienie wydanych klaczy jest wzbronione.

g) O każdej zmianie i chorobie, któreby mogły wpływać na zdolność konia do służby wojskowej, należy bezwzględnie zawiadomić powiatowego lekarza weterynaryj. — Na wypadkach choroby koń winien być leczony na koszt użytkującego.

Wskazówek lek. weterynaryj co do leczenia konia należy bezwzględnie przestrzegać. Na wypadkach padnięcia konia należy również natychmiast zawiadomić powiatowego lek. weterynaryj, który obowiązany jest wydać świadectwo o przyczynie śmierci.

h) W razie doprowadzenia konia do stanu niezdolności do służby wojskowej, względnie nadmiernego jego użycia ze szkodą dla jego stanu z winy użytkującego ten ostatni, niezależnie od ewentualnej odpowiedzialności sądów karny, obowiązany będzie do pełnego odszkodowania zarządu wojskowego. — Koń taki podlega natychmiastowemu odebraniu od użytkującego i zostaje sprzedany z licytacji. Gdy suma uzyskania z licytacji nie osiągnie wysokości ceny szacunkowej, podanej w niniejszej umowie, musi użytkujący różnicę tę dopłacić. Analogicznie postępuje się w tym wypadku, gdy koń z winy użytkującego padnie, zostanie zabity lub zaginie.

i) Zarząd wojskowy ma prawo każdego czasu zbadać i przeglądać konie, które u użytkującego się znajdują, na miejscu ich postoju lub w punkcie spędu wyznaczonym przez Zarząd Wojskowy.

j) Gdy Zarząd Wojskowy stwierdzi, że użytkujący nie utrzymuje konia należycie lub używa go w sposób szkodliwy, lub w inny sposób nie stosuje się do warunków niniejszą umową przewidzianych, może zarządzić natychmiastowe odebranie konia. — Koń również może być odebrany w każdym czasie, gdyby tego wymagały względy wojskowe, jednak nie wcześniej, jak po 15. grudnia 1920 r.

k) Konie oddane do użytku rolnikom przez Zarząd Wojskowy są wolne od powinności podwodowej, oraz wszelkich świadczeń wojennych.

l) O ileby ogólne przepisy prawne zastrzeżały dalej idące obowiązki użytkującego, nie zostaną one uchylone powyższymi warunkami. —

Krotoszyn dnia 28. października 1920.

Starosta. Wadyński.

Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 16. sierpnia br. powzięła następującą uchwałę:

Urzędnikom i funkcjonariuszom cywilnym zakazuje się pod surową odpowiedzialnością dyscyplinarną używania w umundurowaniu cywilnym:

a) naramienników,

b) czapki kroju przepisanej dla wojska linjowego i oznaczenia na niej stopni służbowych w sposób przepisany dla wojska,

c) okutego daszka przy czapce,

d) szabli i temblaka (porte épée) wzoru i barwy, przepisanej w wojsku,

e) orla z tarczą u dołu.

Niniejsza uchwała wchodzi w życie co miesiąc po ogłoszeniu.

Krotoszyn, dnia 28. października 1920.

S T A R O S T A.

Podaje się do wiadomości, że wszyscy ci którzy się przyczynili do spisu oszacowania plonów za rok bieżący, winni się zgłosić w dniach od 15.—20. tego miesiąca w Pow. Urzędzie Zbożowym, celem otrzymania należytości za spisy.

Krotoszyn, dnia 4 listopada 1920

S T A R O S T A.

Giermit zur Kenntnissnahme, daß alle denjenigen, die bei der Erntefächenerhebung für das laufende Jahr beteiligt waren, die zustehende Entschädigung in der Zeit vom 15.—20. d. Mts. im Powiatowy Urząd Zbożowy ausgezahlt wird.

Krotoszyn, den 4. November 1920.

S t a r o s t a.

Niżej podani stawili wniosek o wyjazd do Niemiec na stałe:

Bukowski Stanisław, Nowawies
Berliński Wilhelm, Emil i Jan z Dąbrowy
Reimke Franciszek, Zduń
Mattheus Augustyn z familją, Kobylin
Vogel Paulina, Kobylin
Mantek Lidja, Kobylin
Sperling Augustyn, Dąbrowa
Jarmuzek Gertruda i Karól, Lutogniewo
S t a r o s t a.

Przy Komisarjacie obwodowym Koźminiec jest do obsadzenia miejsce Woźnego Inwalidom wojskowym daje się pierwszeństwo. Zgłoszenia piśmienne przyjmuje Wydział Powiatowy.

Krotoszyn, dnia 29. października 1920 r.

Starosta. Wadyński.

Pomiedzy bydłem gosp. Schwankhaus w Sończynie i robotnikom Olejniczaka, Rokakowskiego i Kucharczaka w Dobrzyce Dom. wybuchła choroba pyska i racie.

Koźminiec, dnia 28. października 1920

K o m i s a r z O b w o d o w y.

Dotyczy spraw węglowych.

Aby zapewnić regularny przydział węgla dla przemysłu potrzebującego dla poszczególnego zakładu ponad 10 ton miesięcznie, powinna każda odnośna firma zgłosić swe zapotrzebowanie miesięczne do Państwowego Urzędu Węglowego (Poznań ul. 27 Grudnia Nr. 9) przynajmniej 6 tygodni przed danym miesiącem, a to w tym celu, aby Urząd odnośny miał dość czasu na dotyczące prawidłowe zaliczenia i wezwanie odbiorcy do wniesienia należności.

Jedynie przez przestrzeganie tego terminu może U. W. pracować prawidłowo. Przemysł zostanie obsłużony należycie przeto powinny odnośne firmy na miesiąc grudzień **bezwzględnie** nadesłać do Urzędu Węglowego za pośrednictwem Inspekcji Przemysłu swe zapotrzebowanie, a za zapotrzebowanie na styczeń winno być do stawione już przed 15-tym listopadem r. b. tak samo w odpowiedni sposób i na dalsze miesiące.

Zapotrzebowania takie powinny być przez firmy sporządzone w 2-óch jedynych brzmących egzemplarzach, z których jeden zostaje w urzędzie Inspekcji Przemysłu, drugi zostanie wysłany do Urzędu Węglowego.

Inspekcja Przemysłu Krotoszyn.